

За інженерні кадри

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Газета видається

з лютого 1981 року

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 19

Виходить раз
на тиждень
— у п'ятницю

П'ятниця, 19 червня 1981 року.

Ціна 1 коп.

НАВЧАННЯ— СПРАВА ДЕРЖАВНА

Ось і закінчилася екзаменаційна сесія для студентів третіх-четвертих курсів ІБФ. Нині вони проходять виробничу практику на базових підприємствах міст республіки, а також Вільнюса, Ленінграда і Москви.

Відшуміли бурхливі дні екзаменів. Як ж вони показали підсумки? Хочеться перш за все відзначити високий рівень знань студентів, організованість і сумлінність. Так, на четвертому курсі, тих хто склав сесію тільки на «добре» і «відмінно», 108 чоловік з 150. А якщо врахувати, що на курсі відсутні ті, хто вчиться тільки на трійки, то можна судити і про високий рівень викладання з боку кафедр ПЦБ, ТВБ, БК і про роботу партійної групи, комсомольської і профспілкової організації. Непогані також справи і на третьому курсі.

Відзначаючи з позитивного боку студентів четвертого курсу, особливо хочеться відзначити групу 3-ПЦБ-77 староста Ігор Кривський. Ось уже чотири роки ця група показує зразки комуністичного ставлення до навчання. Тут відсут-

ні двійки, немає порушень трудової дисципліни. В групі 14 відмінників з 26 чоловік, шість — вчиться на «відмінно» та «добре» і тільки 6 чоловік має по одній трійці. Висока і громадська активність студентів групи. Наприклад, Ігор Антонік ленинський стипендіат, депутат районної Ради народних депутатів, Ольга Міляева — член райкому комсомолу, Ігор Кривський — партгрупорг курсу. Таких прикладів в групі багато. Безумовно, що велика заслуга в цьому і наставника доц. М. А. Клименка, який віддає студентам свої знання й вміння.

Це щодо позитивного досвіду. Але є й негативні явища. Візьмемо групу третього курсу 3-ПЦБ-78 староста Василь Веремчук. За рівнем підготовки студенти цієї групи одні з кращих на курсі. Але низький рівень роботи комсомольської організації (комсорг Ігор Хоменко), і як наслідок — низька громадська активність студентів, обстановка терпимості до тих, хто вчиться посередньо. Це В. Величковський, А. Крес, І. Подтьолков, Г. Ре-

РІШЕННЯ XXVI ЗІЗДУ КПРС— В ЖИТТЯ!

гід та інші. Робота з цією групою проводиться велика і з боку кафедр факультету, партійної і комсомольської організації, а наслідки незначні. В цій групі лише три відмінники з 29 чоловік. Решта вчиться на трійки. Візьмемо, приміром, Василя Малооголовця. Ось уже три роки юнак вчиться тільки на «відмінно». На третьому курсі він протягом року працював на будівництві житлового будинку інституту, а ввечері ходив на лекції, складав практичні завдання. Крім того, Василь член комсомольського бюро факультету, займає перше місце в республіканських змаганнях, організованих ЦК ЛКСМУ на «Кращого по професії», у вільний час він пише вірші. Василеві лише двадцять років. Так що немає підстав говорити про якісь труднощі в навчанні. Все вирішує наполегливість, організованість і працьовитість.

Що можна сказати про таких студентів цього ж курсу, як Сергій Гвоздецький і Олег Кихтанін? Це постійні «двійчники», яких ледве «перетягають» з курсу на

курс. Елементарна відповідальність, неорганізованість — це все, що вони «придбали». Всі в групі 4-ПЦБ-78 (староста Н. Перевертень) розуміють, що цим юнакам не місце на студентській лаві, але коли доходить до виключення їх з числа студентів, всі йдуть за відомим принципом: «моя хата з краю». Ось так і терпить група три роки студентів-нероб. А якщо взяти моральний фактор, то слід відзначити, що такі «гвоздецькі» впливають не кращим чином на мікроклімат в групах, розповсюджують дух байдужості за стан справ у колективі.

Громадськості факультету та й інституту необхідно давати рішучий бій тим, хто ухиляється від громадської праці, не проявляти при цьому сентименталізму і не шукати різноманітних заслуг батьків, аби залишити горе-студента в інституті. Навчання — справа державна і підходити до цього потрібно по-державному, по-партійному.

Ф. ДЖОС,
заступник декана ІБФ.

ВИРІШАЛЬНИЙ ЧАС

Відповідальні завдання поставила партія і уряд перед вищою школою — готувати для народного господарства нашої країни спеціалістів високої кваліфікації. Натхненні рішеннями XXVI з'їзду КПРС, викладачі і співробітники нашого інституту докладають максимум зусиль, щоб успішно їх втілити в життя. Певний вклад в рішення цих завдань вносять професорсько-викладацький склад і студенти радіотехнічного факультету. Деканат, партійна організація спланували свою роботу так, щоб досягнути максимальних позитивних результатів.

Тепер настає час підбити підсумки зробленої фа-

культетом роботи за навчальний рік. Літня екзаменаційна сесія дасть можливість відповісти на багато запитань. Перш за все, як краще і результативніше планувати навчальний процес? Сесія проходить чітко і організовано. Працює комсомольський прожектор, який очолює студент другого курсу Віталій Томчук. «КП» постійно інформує студентів про результати екзаменів.

Випускається факультетська газета «Радіотехнік», і фотогазета, де цікаво і захоплююче розповідається про різні сторони життя студентів. Керує цією роботою штаб сесії,

очолюваний Ленінським стипендіатом, кандидатом в члени КПРС, студентом п'ятого курсу Олегом Гунченком. Штаб оперативно опрацьовує інформацію, яка поступає з сесії і відразу приймає рішення по усуненню недоліків.

Велику роль по успішному проведенню сесії відіграють консультативні пункти, організовані комітетом комсомолу факультету в студентських гуртожитках № 3 і № 4.

Попередні підсумки сесії дали вже перші результати: успішність на третьому курсі складає 96,5 процентів, якість 55,1 процента. На четвертому курсі успішність — 92,5 процнта, якість 73,7 процнта.

Добрими результатами порадували члени комсо-

мольського активу факультету, серед яких слід відзначити комсорга третього курсу А. Грищенка, комсорга четвертого курсу А. Кувану.

Однак, є студенти, які цілком ще не усвідомили важливості завдань, що перед ними стоять. Скажімо, Жарминський, Івашенко, Перов, Грамушко, Лобанов, Курносенко, Бобин, Вербицький та інші отримали на екзаменах двійки. Це свідчить про те, що ці студенти не усвідомили своєї відповідальності перед колективом факультету, перед своїми товаришами, врешті-решт, перед власною совістю.

Н. КОВАЛЬЧУК,
викладач кафедри філософії, заст. секретаря комсомольського бюро РТФ.

Педагогічний загін діє

Педагогічний загін шефіз — виробничників і студентів у школі — справа нова, тому багато в чому членам загону доводиться бути першовідкривачами.

Що ж потрібно для того, щоб педзагін був бойовим, дійовим, щоб школа відчувала його необхідність? Перш за все — бажання працювати, виховувати інтерес до дитячих проблем, а головне — любов до них.

Раніше кожний вожатий працював, як кажуть, на

свій власний страх і ризик. Одні організовували дітям екскурсії, інші допомагали проводити збори, гуртки, вечори відпочинку. Але ці заходи були різноманітні і нерегулярні, що не завжди було зручним для школярів.

Учителі вважали, що ми повинні підняти піонерських і комсомольських ватажків. Але педзагін ні в якому разі не повинен цього робити. Шкільні організації повинні бути самостійними, вирішувати окре-

мі проблеми при нашій допомозі.

Тепер наша робота налагодилась. Школярі приймають нас з радістю, педколектив школи також чекає наших зустрічей. За період роботи ми зрозуміли головне: кожна нова зустріч з учнями — це нові питання, нові відкриття, нові проблеми.

Одна з них — так звані «важкі» підлітки, з цими дітьми працюємо індивідуально. За кожним підлітком

закріплений член педзагону, який приходить до нього на заняття, допомагає готувати уроки. Більшість з «важких» стали активно відвідувати різні гуртки, краще навчатися. Якщо діти зайняті цікавою справою, то правопорушенням немає місця. Підлітки енергійний народ, важливо тільки вчасно спрямувати їх в потрібне русло, виховувати в них почуття відповідальності і доброти.

Діти тягнуться до нас, цікавляться справами в інституті і на заводі. Особливу увагу приділяємо старшокласникам. Вони ча-

сті гості в нашому інституті, з ними проводиться профорієнтація, тому не випадково, що багато десятикласників по закінченню школи вирішили вступати в наш вуз.

З учнями молодших класів працювати також не менш цікаво. Адже в них стільки «чому», стільки цікавих пропозицій, що із задоволенням віддаєш їм свої знання і вміння.

Шефи — виробничники подарували школярам апаратуру для ансамблю, студенти допомогли її відремонтувати, налагодити.

Студенти енергетичного

факультету запропонували школярам організувати дискотеку. Діє гурток «Наш ленинський комсомол», майбутні інженери беруть участь в засіданнях комітету комсомолу школи, читають лекції, проводять тематичні вечори, вечори відпочинку.

Хочеться вірити, що наша дружба з школярами буде міцніти, а тих школярів, які стануть студентами нашого інституту, ми обов'язково зарахуємо в наш педагогічний загін «Товариш».

С. ГРИЩЕНКО,
студент 4 курсу ЕФ.

ЛІТНЯ ЕКЗАМЕНАЦІЙНА

(ФОТОРЕПОРТАЖ)

Грунтовне засвоєння програмного матеріалу по історії КПРС показав староста групи 1-АТ-80 В. Коровяно. Доцент кафедри історії КПРС Б. А. Вальчук задовольний відповіддю студентів, які добре вивчили матеріали XXVI з'їзду КПРС, вміло використовують їх положення на екзамені.

Староста Е. Лотоцька, комсорг Б. Гринішин з групи 1-ПЕ-80 склали іспит з фізики на «відмінно». Екзамен приймає доцент В. В. Чижик.

Знання хімії для технологів машинобудування відіграє немаловажну роль. Добре засвоїли програму курсу студенти Г. Шлапак, О. Заїка (група 4-ТМ-80). Доцент Л. І. Скрипник і асистент Н. П. Красиленко (кафедра хімії) приймають екзамен.

Студент-заочник з Калинівського управління сільськогосподарства А. П. Бойлема (1 група ЗТФ) складає екзамен з математики старшому викладачеві кафедри вищої математики Б. С. Грізі.

Фото В. Садловського.

О Л І М П

Спортивна сторінка

ВИДАЄТЬСЯ КАФЕДРОЮ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

ВИХОВУЄМО ЗАГАРТОВАНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ

Партія завжди приділяла особливу увагу всебічному вихованню молодих будівників комунізму, і, зокрема, розвитку фізичної культури у вищій школі. В нашому інституті ця робота ведеться на високому навчально-методичному рівні, використовуються досягнення наукових досліджень, найновіші форми і методи навчання і виховання.

Як результат цього, за останні роки значно підвищилась успішність студентів, якість підготовки молодих спеціалістів. Помітний вклад в цю важливу справу внесла кафедра фізичного виховання і спортивного клубу.

Ректорат, партком, комітет комсомолу, профком розглядали фізкультуру і спорт як один з головних важелів у повсякденній роботі. Тренування,

участь в спортивних змаганнях за збірну команду факультету, інституту — все це в кінцевому результаті відточує в свідомості студента почуття відповідальності, колективізму, активну життєву позицію.

Нині залишає стіни рідного інституту новий загін молодих спеціалістів. Серед них більше дев'яносто процентів — значкісти всесоюзного комплексу «Готовий до праці і оборони СРСР», більше тридцяти процентів спортсменів-розрядників, інструктори на громадських засадах та судді з спорту. Також члени збірних команд області, добровільного спортивного товариства «Буревісник», десятки майстрів спорту СРСР.

Як правило, більшість з них прийшли в спортивні секції інституту, не маючи

розрядів, і завдяки наполегливості тренерів, прагненню учасників секції, вони від новачків пройшли складний шлях до майстрів спорту. Серед них Олександр Басула, Володимир Карнаух, Микола Воловик, Наталія Кукуруза. Успішно поєднуючи навчання з заняттям спортом багато студентів, як правило, навчаються «добре» і «відмінно». Всі ці роки поруч з ними були кваліфіковані наставники — викладачі і тренери кафедри фізичного виховання. Техніка, прийомы різних видів спорту і частка серця кожного з них — такий шлях пройшли ніч відомі спортсмени інституту. Тут вони навчилися чесно жити, шліфувалась їхня ідейна переконаність, одне слово, вчорашні новачки стали гідним поповненням великого загону інженер-

них кадрів країни.

З теплом відгукуються випускники-спортсмени про своїх наставників, висловлюють щиру й безмежну вдячність старшим викладачам кафедри фізичного виховання П. Т. Забеліну, П. П. Турлюку, М. П. Орлову, О. Н. Пошановій, тренерам на громадських засадах, майстрам спорту СРСР В. Л. Лацкій, (стрільба з луку), І. І. Іванову (бадмінтон), аспіранту Ю. І. Муляру та іншим.

Ми прощаємось з молодими людьми, які внесли великий вклад в розвиток фізкультури і спорту в нашому інституті, бажаємо їм високо нести славні спортивні традиції в тих трудових колективах, де вони працюватимуть.

В. ОЛІЙНИК,
заступник голови спортивного клубу.

НАДІЙНИЙ ПОМІЧНИК

Незабаром отримаю диплом інженера-радіотехніка. Збудеться давня мрія, до якої йшов довгих п'ять років. Тернистий це шлях. Разом з тим і навчався, і займався спортом. Отже, час, що пройшов у вузі, пам'ятний назавжди.

Зізнаюсь, не віриться, що вже настає той період, коли кожна аудиторія, лабораторія, всі коридори, стіни інституту — стають дорогими, як ніколи раніше. Це настає час прощання, а він, як завжди, сумний, до глибини душі тривожний. Тут залишаються мої наставники, вони формували в мені свідому особу, майбутнього спеціаліста. І нехай їм щастить на ниві викладацькій, на кмилливих і здібних майбутніх студентів. Щастя і добра вам!

В секції стрільби з луку почав я займатися по закінченню першого курсу. А

норматив майстра спорту виконав у 1979 році.

Майбутньому спортсмену: без вагань записуйся в улюблену секцію і тренуйся. Це дасть можливість поліпшити і здоров'я і навчальний процес, бо спорт — надійний помічник.

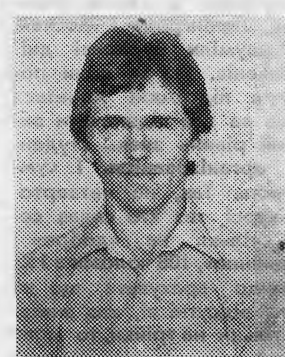
Микола ВОЛОВИК,
радіотехнічний факультет, майстер спорту з стрільби з луку.

ДОСЯГНЕННЯ МЕТИ

П'ять років навчання, мабуть, ніколи не забути. Саме тут вперше в житті відчув, якою складною і важливою для людини є наука, її розвиток, що в кінцевому результаті становить бурхливий технічний прогрес.

Однак було б просто неможливо уявити студентське буденне життя без занять спортом. Ніхто не повірить, що я особисто розпочав свою спортивну «карьеру», як то кажуть, з нуля. Але ж треба звернути увагу на старших товаришів, які виходять на килим, і так славно кладуть один одного на лопатки... Записався в таку секцію і я. Нам'яли мені боки хлопці! Думав, більше не прийду.

І приходив з синцями. Тренувався, скреготав зубами. І все це даремно не

проходило — з'явилась жадоба до перемоги, будь-що покласти суперника на лопатки, потім ще одного і ще... Скажу відверто, спорт мені допоміг досягнути мети, краще зорієнтуватися в навчанні.

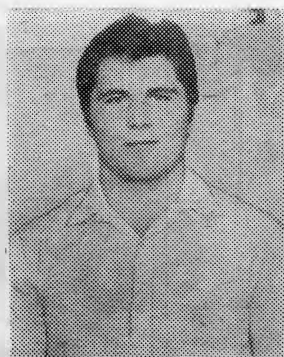
Олександр БАСУЛА,
енергетичний факультет, майстер спорту з боротьби самбо, дзю-до.

ДЕРЗАННЯ

На килимі я і мій суперник. Чемно вітаємось за всіма правилами і приступаємо до праці. Боротьба — вид спорту індивідуальний. Тут надія лише на самого себе. Не допоможе ні тренер, ні вболівальники, коли ти в чомусь відчуваєш «слабину».

В стінах рідного інституту відчув важливість занять спортом. Потім, коли залишаються позаду тренування, виступи на змаганнях різних рангів, приходиш в навчальну аудиторію, відчувачи надзвичайну легкість у всьому — там ти переміг і тут переможеш.

Минають роки, ми дорослішаємо, загартовуємось і розуміємо, що викладачі і товариші, і спорт — все це єдине ціле, нероздільне.

Завжди дерзати, ставити перед собою намічену мету допомагає нам фізична культура. Але спортсмен повинен пам'ятати про дуже важливий принцип: дерзати не вихваляйся. Тоді перемога на твоєму боці.

Володимир КАРНАУХ,
машинобудівний факультет, майстер спорту СРСР з боротьби самбо.

І РАДІСТЬ, І СУМ

Непомітно пролетіли роки навчання, наповнені студентськими турботами. Залишається в пам'яті захоплюючі враження про навчання, відпочинок, спорт. На серці радість і задоволення, що досягнув певний рубіж в житті, і сум розлучення з друзями, прощання з інститутом. Те, що було в стінах «альма матері», вже більше не повториться. Тут пройшли мої кращі роки.

Не легко поєднувати навчання і тренування. Але ці речі взаємообумовлені. Бо фізична підготовка дає наснагу для успішного навчання. Заняття спортом виховало в мені впевненість, загартувало волю, цілеспрямованість. А ці якості, до речі, необхідні як студенту в навчанні, так і майбутньому спеціалісту в роботі.

Хочеться побажати новачкам вірності в дружбі і нових рекордів у спорті.

Михайло БОНДАРЄВ,
енергетичний факультет, перший розряд з легкої атлетики.

ПОЧАВ З „НУЛЯ“

В нашому інституті я вперше став серйозно займатися спортом, який вніс в мє життя багато радісних і незабутніх хвилин. Тут я зустрів справжніх ентузіастів спорту. Це викладачі кафедри фізичного виховання на чолі з зав. кафедрою Я. І. Куликом. Завдяки його ініціативі і наполегливості ми маємо відмінний стадіон «Олімп», базу відпочинку на березі Південного Бугу (село Степашки), відновлюючий центр в інституті та інші спортивні споруди.

Мені п'ять років довелося тренуватися у Ольги Миколаївни Потапової, вона допомогла не тільки стати спортсменом, але навчила цінувати людські якості. Велике їй спасибі!

Спорт вносить в життя студента певний ритм, доповнює життя багатим змістом, приносить задоволення.

Спортсмени - початківці,

пам'ятайте, що тільки повсякденна напружена праця в навчанні і спорті робить людину гармонійно розвинутою, високо організованою, активною в громадському житті.

Віталій БОГДАН,
енергетичний факультет, перший розряд з легкої атлетики.

М'ЯЧ НАД СІТКОЮ

Волейбол — гра красива. Тут можна побачити елементи гімнастики, пластички, надзвичайно цікавої рухливості. Але цей вид спорту, як і всі інші, вимагає постійної, напруженої праці.

Завершується тренування, команда виходить на невеличкий майданчик, окреслений білими лініями, а попереду — сітка. Вона, як своєрідний кордон...

І ось в повітрі з'явився м'яч. Його треба не просто перебрати на майданчик суперника. М'яч необхідно видати на відповідну висоту над сіткою і потім нападаючий в рухоми стриб-

ку сильним ударом досягає мети. Однак суперник за допомогою захисту може не допустити цього, і м'яч знову з'являється над сіткою. І тоді уже «противник» наносить шалений удар. І так безкінечно: м'яч пірнає на підлогу, здіймається догори, знову зезає, тільки від цього майки у спортсменів зволожуються солоним потом...

Спорт завжди був для людини гідним помічником у здоров'ї, навчанні, житті. Нехай вічно живе спорт!

Валерій ВАЛЕВИЧ,
ФАОТ, перший розряд з волейболу.

Шлях до п'єдесталу

Враження від навчання в інституті прекрасні. А головне в тому, що тут я почала займатися одним з найцікавіших видів спорту — стрільбою з луку. Шлях до майстра спорту був не легким. Саме тому дорога мені кожна перемога. Крім того, багато побачила нового, побувала в багатьох містах України та інших республік, познайомилася з цікавими людьми, знайшла справжніх друзів.

Займаючись спортом, я

навчилася раціонально використовувати своє дозвілля.

Отож хочеться побажати новачкам, щоб вони, перш за все, навчилися раціонально використовувати свій час.

Наталія КУКУРУЗА,
ФАОТ, майстер спорту СРСР з стрільби з луку.

Редактор
А. МАЗУР.

ПОЧУТТЯ ДРУЖБИ

найдорожчий здобуток. Гадаю, що і по закінченню інституту ми з ними залишимося вірними друзями.

Проблеми поєднання навчання із заняттям спорту в мене не виникало. Я навчилася планувати і раціонально використовувати свій вільний час, бути вимогливою до себе. Спорт допоміг мені зміцнити здоров'я.

Не треба боятися труднощів, брати близько до серця дрібні невдачі. Якщо ви займаєтесь спортом, то будьте щирі і вірні йому, як найкращому своєму другові.

Тетяна ВАСИЛЬЄВА,
ФАОТ, перший розряд з бадмінтону.